

L'obra **L'art de la guerra** de **Sunzi** —Sun Tzu en la transcripció antiga— està considerat com el **primer tractat d'estratègia militar**. Va ser escrit en algun moment del segle V a. de C. en una Xina recosida a base de guerres internes, uns conflictes que denoten la necessitat de produir un llibre com aquest. En ple segle XXI no ha perdut la seva vigència i ha esdevingut una mostra de la **cultura i filosofia xineses** de fa dos mil·lennis i mig i, alhora, un compendi de consells que, de fet, pot funcionar en l'actualitat com un **llibre d'autoajuda** molt més lògic i centrat que qualsevol dels centenars que omplenen segons quines llibreries.

De la mà de Publicacions de l'Abadia de Montserrat i en traducció al català de Séan Golden i Marisa Presas —actualitzada de la versió que en van fer el 2000—, arriba una nova edició d'un llibre que els traductors defineixen com "un tractat de ciència política i econòmica", a més d'un "compendi d'estratègia militar". Per això, en l'extensa introducció, els autors-traductors recorden que mentre *De la guerra* de Carl von Clausewitz, "el tractat d'estratègia militar occidental per excel·lència" destaca principalment "la previsió i el domini de la logística", l'obra de Sunzi emfatitza la "flexibilitat de resposta a les circumstàncies capaç de neutralitzar els avantatges logístics de l'enemic".

L'exemple clàssic és la comparació entre dos jocs d'estratègia clàssics, d'una banda els escacs, on cada peça té una funció determinada, i de l'altra el *weiqi* oriental, potser més conegut pel seu nom japonès, *go*, on l'objectiu del joc no és matar el rei sinó ocupar el màxim de territori amb un seguit de peces —blanques i negres— que tenen totes la mateixa funció.

De fet, en les diferències filosòfiques dels jocs rau en certa manera l'ensenyament del xinès, i de la seva comprensió s'entén que dos militars orientals, el també xinès **Mao Zedong** i el vietnamita **Ho Chi Minh** en fessin ús durant les seves experiències militars, coronades amb l'èxit. També cal destacar que *L'art de la guerra* "constitueix la font de la filosofia econòmica japonesa".

De tot plegat se n'extreuen lliçons que no només són vàlides per fer la guerra, sinó també per desenvolupar-se en el món actual, tant des del punt de vista filosòfic com en el pràctic, amb aplicacions clares sobre la política, l'economia o, simplement, en el dia a dia.

Els tretze capítols

Però, en tot cas, què explica *L'art de la guerra* en els seus tretze capítols?

Bàsicament, es tracta d'un seguit de consells pràctics que cal dur a terme en el camp de batalla, però sobretot en la fase prèvia, on la preparació logística i l'observació del terreny ho és tot. Sunzi, a més, és prou murri com per admetre que en la guerra no hi ha cap noblesa sinó únicament la necessitat d'aconseguir uns objectius: "Per a fer la guerra s'ha de seguir el camí de l'engany. Per això, quan sigueu capaços fingiu incapacitat; quan sigueu actius fingiu inactivitat. Quan sigueu a prop feu creure que sou lluny; quan sigueu lluny feu creure que sou a prop. Oferiu esquers a l'enemic: fingiu desordre i copegeu-lo. Quan l'enemic és prest disposeu-vos a refusar el seu atac; quan és més fort, eviteu-lo. Si el general adversari és colèric, irriteu-lo; fingiu humilitat per tal d'estimular la seva supèrbia. Quan l'enemic descansa, canseu-lo; quan està unit, dividiu-lo. Copegeu-lo quan estigui desprevingut; actueu quan no ho esperi. Aquestes són les claus de la victòria de l'estrateg".

Altres lliçons són més del terreny polític que el militar: "Aconseguir cent victòries en cent batalles no és l'ideal suprem. L'ideal suprem és vèncer l'enemic sense batalla", advertint que "la millor política és desbaratar l'estratègia de l'enemic; la segona és trencar les seves aliances; la tercera és atacar el seu exèrcit; la pitjor política de totes és assetjar les seves viles fortificades".

L'obra, que de fet és força breu i per tant sintètica, segueix donant consells, molts dels quals es poden aplicar avui en dia en l'àmbit social, polític, econòmic i laboral. Al capdavant, fer la guerra, encara que sigui a la petita escala quotidiana, no és gaire diferent a moltes de les situacions que ens podem trobar en el dia a dia.

Font: https://www.elnacional.cat/ca/cultura/art-guerra-sunzi-millor-manual-autoajuda_395626_102.html

Imatge superior: El tradicional joc del 'weiqi' o 'go' recull la mateixa filosofia que emana de 'L'art de la guerra' / Pixabay